

Garrett mỉm cười nhìn li víc m c c n nh n khi th y anh tr n t ng cà v i m i món n.

Cu i cùng khi y xe hàng t i ch tính ti n, anh th y vài ng i nhìn mình b ng ánh m t tò mò. Sau ó anh m i nh n ra h u h t m i ng i ch mua l ng th c ph m dùng trong ngày. C a hàng ch có m t nhân viên thu ngân nên ph i m t m t lúc anh m i thanh toán xong. Phía sau anh còn có m t hàng dài ng i ch n l t thanh toán.

Sau khi Garrett tr ti n xong, m t c u nhóc choai choai ti n l i phía anh.

“Chú có mu n cháu giao s này n t n nhà không? Cháu có th huy ng b n bè giúp . Tính phí r thôi .”

Garrett nhìn a bé ang háo h c kia. “Bao nhiêu mà r ?”

“M i túi hai m i Euro.”

“Chú không ph i k d b g t âu nhóc”, Garrett khô khan nói. “Chú s tr cho cháu hai m i ô la và các cháu có th chia nhau.”

C u nhóc c i r ng r . “Th a thu n .”

Garrett rút ví ra. “Chú c n nhà cu i cùng d c b bi n, tính t ti m cà phê nh kia.”

“Vâng, cháu bi t ch y. Cháu s mang n ó và chúng ngoài hiên. ng chúng ó lâu quá. Ch c là chú s không mu n n món th t n âu.”

úng, anh không mu n th . Ai bi t c ph i bao lâu n a h m i b sung thêm món th t không ph i là “cá” ch .

Sau khi a bé nh n túi và r i i, Garrett i b n m t c a ti m bán đ ng c câu cá. Anh b c vào trong và nhìn th y ch ti m ang ng i gác chân lên bàn thu ngân. Ông ta i m t chi c m m m che s p c hai m t và hình nh ang ng . Khi Garrett n g n, ng i àn ông ó b ng y nh vành m lên, o m t nhìn anh y tò mò sau ó g t u.

“C u c tho i mái ng m nhìn xung quanh. N u c n giúp gì ch kêu tôi m t ti ng.”

Garrett ng c nhiên khi nghe ông ta nói b ng gi ng M kéo dài c a ph ng Nam. “Tôi mu n mua câu cá, ông có th ch n giúp tôi không?”

Ch ti m thu chân l i r i t m nh xu ng sần, sau ó y h n chi c m ra phía sau có th quan sát Garrett k h n. Ti p ó ông ta l m b m, “Quân nhân, ch c ch trong quân i vài n m. B th ng vai m i ây thôi. ang trong th i gian đ ng th ng và không thích g p g ng i khác. Ta nói úng ch ?”.

Garrett nh ng m t bên lông mày, l p t c t ra hoài nghi.

“Th giã n i nào. Ta có tài phán oán ng i l y. Khi mùa du l ch ng n ng i k t thúc thì ch ng có vi c gì làm ây âu.” Ông ta ch a tay v phía Garrett. “Rob Garner. Quân nhân ã ngh h u. Ta m c a ti m này cách ây n m n m r i. ây chi phí không h t mà c nh s c l i r t p. Ta ã c t n h ng m t kho ng th i gian tuy t v i. Trong vài n m t i, n i này s tr nên n i ti ng và b t ng s n s t ng vùn v t. Khi ó ta có th bán nhà và s ng trong xa hoa su t ph n i còn l i.”

Garrett b t tay ông ta. “Garrett Kelly. Lính th y quân l c chi n. Và úng, tôi ang trong th i gian đ ng th ng và không thích n i có quá nhi u ng i.”

Rob v a c i v a v tay y thích thú. “B n thân ta c ng không thích th . Nào, n u c u mu n i câu cá ngoài bi n, ta mu n gi i thi u v i c u lo i máy câu ngang¹. C u th m i, sau ó ch vi c ng l ng trên gh , th ng th c bia và ch cá c n câu. Vi c qu ng c n r i liên t c quay gu ng ch là hành ng c a m y gã ánh cá ngu ng c. i câu v n là m t hình th c th giã n mà.”

Garrett m m c i. “Chính xác.”

“ i nào, ta s l y cho c u nh ng th c n thi t. C m i cá trích và tôm n a. M i câu c t nh c ng c ây.”

Garrett nhìn Rob lôi ra máy câu dài t i ba mét r i, a nó cho anh r i men theo l i nh khác l y móc câu, phao câu và thùng ng. M t lát sau, ông ta t t c đ ng c lên qu y. “B ng này là y r i. Gi ta s tính ti n và n u mu n, c u có th i câu ngay chi u nay.”

“C m n ông. Có th chi u nay tôi s i. Tôi ã mua s n bia r i. Có l tôi s n ng th t và n tôi trên b bi n luôn.”

Rob g t gù. “ c ó, ta ngh c u s có m t ngày thú v y. Hãy t n h ng nó. N u c n th gì khác n a, c tho i mái ghé l i ây.”

Garrett g p g n c n câu ti n mang theo, sau ó ng t t c nh ng v t đ ng khác vào m t chi c túi. Anh g t u chào Rob r i r i kh i t i m.

Anh hy v ng r ng lúc này c u nhóc kia ã hoàn thành vi c giao . B a sáng trên máy bay ch có bánh vòng khô c ng, nên gi b ng anh ang b t u bi u tình. Và món th t n ng cùng chuy n i câu là i u h t s c tuy t v i.

Khi li c nhìn v phía siêu th , Garrett ch t trông th y m t ng i ph n t ó b c ra, tay gi m t chi c túi tr c ng c. Cô ta lén lút nhìn dáo dác r i v i b c n ti m cà phê. Anh th y tim p nhanh h n. N u Garrett không nh m thì anh v a thoáng th y Sarah Daniels b ng x ng b ng th t.

Trong c n b c ng, Garrett li n b ng qua ng h ng v phía ti m cà phê. Anh v n nh tr v b ng ng chính, nh ng vì ang mang theo c n và đ ng c câu cá, anh hoàn toàn có c ch n l i i ven bi n.

Khi vòng qua góc ti m, Garrett nhìn thấy Sarah đang bước xuống nhấc ghế thang bộ để ra bãi. Anh chờ cô đi xa một đoạn rồi mới bước theo.

Bạn của Sarah không nhận ra anh có người bám theo mình. Điều đó làm Garrett thêm quyết tâm rằng cô là người ngây thơ vô cùng. Khi liếc thấy anh qua vai, Sarah vô cùng sốc hãi, nhưng cô lập tức đập phẫn nộ, rồi chạy về phía mình khi quan sát được câu cá anh đang cầm trên tay khi xoay người rồi bước đi nhanh.

Sau mười lăm phút xoay người nhìn anh, Sarah liếc nhanh nhìn một chút. Ngay khi cô nhìn nhà, Garrett nhìn ra cô đang sốc hãi vì bị anh bám sát, bèn cô bước lên bước tam cấp và mặc áo vàng tím làm rồi mới chỉ cúi túi trên tay.

Sarah giật mình rồi quay lại nhìn anh trong lúc nhấc túi. Cô không nhận ra anh khi xếp hàng món đồ trên túi. Garrett nhận thấy sự ngạc nhiên và không thể quay lại. Nhưng bây giờ anh đã không thể thoát ngoài cửa, không thể nhìn cô đi mà không cảm thấy sự sốc hãi. Dù Sarah trông vô cùng yếu đuối và yếu hèn, anh vẫn nhìn thấy một ánh sáng chú ý. Có thể đó là do cách cô cư xử mạnh mẽ hay bởi vai khựng rỗng và đôi môi méo miệng cười. Cô rõ ràng là người thích tranh cãi không phải con chuốt nhát gan như anh nghĩ.

Nhìn thấy cô chạm chích khắp thân anh, khi anh dùng tóc gậy. Garrett xoa nhấc gậy của mình giác thấy thoải mái. Phần ngực của Sarah khi anh vuốt tóc cô thì cô nhìn anh.

Garrett vẫy tay chào Sarah, thân thiện rồi tiếp tục bước, mặc dù anh thấy thất vọng khi cô đi. Anh không muốn làm cô sốc hãi bởi anh biết cô còn phải đi một mình nữa.

Ghi chú:

1. Lo ngại mấy câu cho phép người dùng quên mất mà xa hơn mấy dòng, thì người dùng câu cá bãi.